

[Annelise Gotfredsen]

straf vil have, og hvad man kan opnå herved. Jeg tror ikke på den generalpræventive virkning. Forslagsstillerne nævner jo selv i bemærkningerne til forslaget, at der er tale om fanatikere med et forskruet sjæleliv, der »kaster alle andre hensyn til side med hensyn til, hvordan de vil benytte deres eget menneskeliv«, og heri indgår naturligvis også risikoen for en dødsstraf. Bevidstheden om dødsstraf vil i øvrigt mindske muligheden for at redde gidsler levende fra f. eks. en flykapping.

Det er et postulat, at der bliver færre terrorister, såfremt man henretter de tilfangetagne. Dette er naturligvis uden for bevisførelse, men det er rigtigt, at der er disse henrettede terrorister færre. Men jeg kan med lige så stor ret påstå, at den voldsmentalitet, der vil næres ved en dødsstraf, vil fostre flere terrorister. Det konservative folkeparti mener derfor, at dødsstraf i fredstid vil undergrave demokratiet og skabe et helt andet samfund end det, vi ønsker at leve i.

Hr. Glistrup betegner flot dette argument som skrivebordspræget. Jeg ved ikke, hvor dette lovforslag er inspireret og udarbejdet, men forslagsstillerne har i hvert fald tilsluttet sig den stærkt venstreorienterede hetz mod det vesttyske samfund, og jeg henviser til – jeg glæder mig over, at jeg er på linje med fru Nathalie Lind – udtalelsen i bemærkningerne om den »Sicherheitspolizeibefolkningsovervågning, som nu udgår fra Bonn til neuropæisering af vores alle sammens daglige færden«, som forslagsstillerne altså mener hersker i Vesttyskland.

Jeg har derimod lyst til at udtrykke min respekt for den måde, hvorpå det nye tyske demokrati har formået at håndtere disse uhyggelige affærer uden at prisgive demokratiets institutioner, og når man som et positivt modstykke til Vesttyskland på dette punkt fremhæver de kommunistiske diktaturstater, vil jeg spørge forslagsstillerne: når man fremhæver, at terrorisme ikke synes at forekomme i disse lande, som i generationer har anvendt dødsstraf, og derfor mener, at det kan være samfundsmæssigt fornuftigt at anvende dødsstraf på disse forbrydelser, vil man så samtidig tage ansvaret for at risikere en tilnærmelse til disse diktaturstaters samfunds- og menneskesyn? Jeg ønsker det i hvert fald ikke.

Jeg skal blot sige, at hele sigtet med lovforslaget er en gennemførelse af en lynjustits,

der er i stærk modstrid med det danske samfunds retsprincipper. Man kunne f. eks. tænke sig, at det senere blev åbenbart, at en af terroristerne selv var blevet tvunget til handlinger under trussel af vold mod sig selv eller sin familie. Det grundlag, på hvilket man har truffet afgørelsen, må jo under en sådan lynjustits, nærmest en standret, være aldeles uforeneligt med et retssamfunds retspleje.

Jeg skal undlade at komme ind på spørgsmålet om aflivningsmetoder, hvor lovforslaget taler for sig selv, og blot fremhæve, at man i England, hvor man i nogle år har levet med terroristhandling, ikke har ladet sig provokere af en folkestemning til at genindføre dødsstraf. Et retssamfund må baseres på respekten for det enkelte menneske. I modsat fald spiller man terroristernes spil, og dette må føre vort parti til at tage stærk afstand fra lovforslaget.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne må skarpt tage afstand fra forslaget om dødsstraf. Vi er ikke blinde for, at der under sådanne terroraktioner, medens de står på, kan være et følelsesbetonet ønske i store dele af befolkningen om dødsstraf mod terrorister, der retter deres fanatisme mod uskyldige civile, men jeg er også sikker på, at hovedparten, når de kobler forstanden til, alligevel vil føle det uforeneligt med vor demokratiske styreform at indføre dødsstraf i fredstid.

Jeg vil gerne opfordre de medlemmer af fremskridtspartiet, der har tegnet forslaget, til at koble følelserne fra og forstanden til. Det burde være klart også for disse medlemmer, at netop en skærpelse af denne karakter er præcis, hvad disse fanatiske terrorister ønsker.

I øvrigt skal jeg ikke gå i detaljer med forslaget, men blot nævne, at den barokke regel om, at dødsdømte selv kan vælge mellem tre henrettelsesmetoder, blot mangler en fortrydelsesparagraf, for at den er fuldkommen.

CD afviser lovforslaget.

Ebba Strange (SF):

Hr. Glistrup m. fl. fremskridtspartimedlemmers lovforslag om dødsstraffens genindførelse i Danmark er vanvittigt såvel i sin form som i sit indhold. Vanviddet viser sig i de paragraffer, der indfører lynjustits, og